

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2017. gada 7. aprīlī
(OR. en)

2016/0185 (COD)

PE-CONS 7/17

TELECOM 34
COMPET 85
MI 112
CONSOM 39
CODEC 191

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 531/2012 noteikumus par viesabonēšanas vairumtirgiem

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) 2017/...**

(... gada ...),

**ar ko groza Regulas (ES) Nr. 531/2012 noteikumus
par viesabonēšanas vairumtirgiem**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ OV C 34, 2.2.2017., 162. lpp.

² Eiropas Parlamenta 2017. gada 6. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 531/2012¹ ir ieviesta vienota pieeja regulējumam par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā.
- (2) Komisijas 2015. gada 6. maija paziņojumā izklāstītajā digitālā vienotā tirgus stratēģijā Eiropai Telesakaru vienotā tirgus pakete, kas pēc tam pieņemta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2120², tiek uzskatīta par pirmo soli mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu likvidēšanā, tādējādi atbalstot digitālā vienotā tirgus izveidi Savienībā.
- (3) Ar Regulu (ES) 2015/2120 izveido jaunu mazumtirdzniecības cenu noteikšanas mehānismu Savienības mērogā regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem, lai no 2017. gada 15. jūnija atceltu mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas, neizkropļojot iekšzemes un apmeklētos tirgus.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 531/2012 (2012. gada 13. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV L 172, 30.6.2012., 10. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV L 310, 26.11.2015., 1. lpp.).

- (4) Ar Regulu (ES) 2015/2120 ieviesto mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšana, ko dēvē arī par "abonēšanu viesos kā mājās" (RLAH), ir nepieciešama, lai visā Savienībā izveidotu digitālu vienoto tirgu un atvieglotu tā darbību. Tomēr ar minēto regulu vien nepietiek, lai nodrošinātu pienācīgu viesabonēšanas tirgus darbību. Tādēļ ar šo regulu būtu jāveicina tas, lai mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas dēļ netiktu skarti iekšzemes tirgos ieviestie cenu noteikšanas modeļi.
- (5) Uz viesabonēšanas papildmaksu atcelšanu no 2017. gada 15. jūnija attiecas jebkurš Komisijas ierosināts leģislatīvs akts, kurā, pamatojoties uz iepriekš veikto viesabonēšanas vairumtirgu pārskatīšanu, paredzēti atbilstoši pasākumi.
- (6) Komisija ir veikusi visaptverošu viesabonēšanas vairumtirgu pārskatīšanu nolūkā izvērtēt, kuri pasākumi ir nepieciešami, lai mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas varētu atcelt no 2017. gada 15. jūnija.

- (7) Ņemot vērā tās pārskatīšanā izdarītos konstatējumus, Komisija 2016. gada 15. jūnijā pieņēma ziņojumu par vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgus pārskatīšanu ("Komisijas ziņojums"). Komisijas ziņojumā konstatēts, ka, lai nodrošinātu, ka mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus var nodrošināt par iekšzemes mazumtirdzniecības cenām, vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem jābūt pieejamiem par cenām, kas ļauj vietējiem operatoriem nodrošināt RLAH. Lai gan valstu viesabonēšanas vairumtirgi, kuros ir pilnīga konkurence un cenas atbilst apmeklēto sakaru tīklu pakalpojumu sniegšanas pamatizmaksām, neapšaubāmi varēja uzlabot RLAH ilgtspēju, Komisijas ziņojumā konstatēts, ka tas tā nav. Komisijas ziņojumā arī konstatēts, ka ir maz ticams, ka tikai turpmākās saistības nodrošināt mazumtirdzniecības RLAH radīs labi funkcionējošus viesabonēšanas vairumtirgus, kas ļautu no 2017. gada 15. jūnija Savienībā ieviest RLAH.
- (8) Sevišķi tas, kā pašreiz darbojas viesabonēšanas vairumtirgi, var ietekmēt konkurenci un ieguldījumus vietējo operatoru iekšzemes tirgos, jo vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksas, salīdzinot ar galalietotājiem piemērotajām iekšzemes mazumtirdzniecības cenām, ir pārmērīgi augstas. Tas īpaši attiecas uz mazākiem operatoriem, mobilo virtuālo sakaru tīklu operatoriem (MSVTO) vai operatoriem ar pārsvarā izejošu datu plūsmu, tādējādi padarot RLAH par strukturāli neilgtspējīgu.
- (9) Viesabonēšanas vairumtirgus darbībai būtu jāļauj operatoriem atgūt visas izmaksas, tostarp saistītās un kopējās izmaksas, kas radušās, sniedzot regulētus vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus. Šādi tiktu saglabāts stimuls ieguldīt līdzekļus apmeklētajos sakaru tīklos un izvairīties no konkurences traucējumiem apmeklētajā vietējā tirgū, ko rada to operatoru veikta regulējuma arbitrāža, kuri izmanto vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves tiesiskās aizsardzības līdzekļus, lai konkurētu apmeklētajos vietējos tirgos.

- (10) Ņemot vērā identificētos šķēršļus, šobrīd viesabonēšanas vairumtirgos piemērojamie pasākumi būtu jāgroza, lai nodrošinātu, ka vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu lielums ļauj Savienībā ilgtspējīgi nodrošināt RLAH.
- (11) Lai varētu attīstīties efektīvāks un integrētāks viesabonēšanas pakalpojumu tirgus, kurā valda lielāka konkurence, risinot sarunas par vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas nolūkā, būtu jādod operatoriem alternatīva iespēja vienoties par inovatīvām vairumtirdzniecības cenu shēmām, kas nav tieši saistītas ar faktisko patērēto apjomu, piemēram, par fiksētiem maksājumiem, priekšapmaksu vai uz jaudu balstītiem līgumiem vai cenu shēmām, kas atspoguļo pieprasījuma izmaiņas gada garumā. Tāpēc sarunās iesaistītajām pusēm vajadzētu būt iespējai vienoties par maksimālo regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu nepiemērošanu vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu darbības laikā. Tādējādi tiktu izslēgta iespēja, ka kāda no pusēm vēlāk pieprasa uz apjomu balstīto maksimālo vairumtirdzniecības maksu piemērošanu faktiskajam patēriņam, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 531/2012. Šai alternatīvai nebūtu jāskar pienākumi sniegt regulētus mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus saskaņā ar minēto regulu.

- (12) Būtu jāprecizē nosacījumi, kurus var iekļaut standartpiedāvājumos, lai mobilo sakaru tīklu operatoriem dotu iespēju novērst pastāvīgu viesabonēšanu vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi. Jo īpaši, ja apmeklētā sakaru tīkla operatoram ir pamatots iemesls uzskatīt, ka ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuve tiek izmantota anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, tam vajadzētu būt iespējai kopsavilkuma veidā un pilnīgā saskaņā ar Savienības un valsts datu aizsardzības prasībām no viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja prasīt informāciju, kas ļauj noteikt, vai ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu ir pastāvīgas viesabonēšanas situācijā vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuve tiek izmantota anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, piemēram, informāciju par to, kāda ir to klientu daļa, kuru iekšzemes pakalpojumu patēriņš irniecīgs salīdzinājumā ar viesabonēšanas pakalpojumu patēriņu. Turklāt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu izbeigšana ar mērķi novērst pastāvīgu vairumtirdzniecības viesabonēšanu vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi būtu jāveic tikai tad, ja jautājumu nav izdevies atrisināt ar mazāk stingriem pasākumiem. Šādai izbeigšanai būtu nepieciešama apmeklētā sakaru tīkla operatora kompetentās valsts regulatīvās iestādes iepriekšēja atļauja, vislielākajā mērā ņemot vērā Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru organizācijas (BEREC) atzinumu gadījumos, kad ar to ir notikusi apspriešanās. Mazāk stingri pasākumi varētu būt augstāku vairumtirdzniecības maksu noteikšana, nepārsniedzot maksimālās vairumtirdzniecības maksas, kuras šajā regulā paredzētas tādiem apjomiem, kas pārsniedz līgumā iepriekš noteikto datu kopējo apjomu.

Šādām augstākām vairumtirdzniecības maksām vajadzētu būt noteiktām iepriekš vai arī no brīža, kad apmeklētā sakaru tīkla operators ir konstatējis, ka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, un ir informējis par to vietējā sakaru tīkla operatoru. Mazāk stingri pasākumi varētu būt arī vietējā sakaru tīkla operatora apņemšanās pieņemt vai pārskatīt godīgas izmantošanas politiku, ko tas piemēro saviem klientiem saskaņā ar detalizētiem noteikumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Regulas (ES) No 531/2012 6.d pantu, vai arī iespēja, ka apmeklētā sakaru tīkla operators var prasīt, lai līgums par vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu tiktu pārskatīts. Pārredzamības nodrošināšanas nolūkā valsts regulatīvajai iestādei, ievērojot uzņēmējdarbības konfidencialitāti, būtu jāpublisko informācija par atļaujas pieprasījumiem izbeigt šādus vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus.

- (13) Savienības līmenī būtu jā saglabā reglamentējoši pienākumi attiecībā uz noteikumiem par vairumtirdzniecības maksām, jo jebkurš pasākums, kas visā Savienībā ļauj nodrošināt RLAH, nevēršoties pret vairumtirdzniecības izmaksām, kas saistītas ar vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, varētu radīt risku izjaukt viesabonēšanas pakalpojumu iekšējo tirgu un neveicinātu konkurenci. Nosakot pienācīga līmeņa vairumtirdzniecības maksas, būtu jāveicina ilgtspējīga konkurence, tostarp ar jaunienācējiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un jaunuzņēmumiem.
- (14) Maksimālajām vairumtirdzniecības maksām būtu jākalpo par aizsargājošu līmeni un būtu jānodrošina, ka operatori var atgūt savas izmaksas, tostarp saistītās un kopējās izmaksas. Tām būtu arī jāļauj plaši un ilgtspējīgi nodrošināt RLAH, vienlaikus saglabājot komerciālu sarunu iespējas operatoru starpā.

- (15) Aplēstās vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas izmaksas, tostarp saistītās un kopējās izmaksas, tika izvērtētas, pamatojoties uz vairākiem avotiem. Viens avots bija vispārējais vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmaksu modelis, kas ietver valstu datus un balstās uz valstu regulatīvo iestāžu izmantoto metodi mobilo sakaru savienojumu tarifu ierobežojumu noteikšanai saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Otrs avots bija alternatīvo izmaksu aplēses, kas balstītas uz visā Savienībā vienotu mobilā savienojuma pabeigšanas tarifu regulējumu. Izvērtējums balstījās arī uz pašreizējām vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksām par nelīdzsvarotu datplūsmu Savienībā un datiem par pašreizējām vairumtirdzniecības piekļuves maksām iekšzemes tirgos.
- (16) Attiecībā uz izmaksu aplēsēm ņēma vērā potenciālo viesabonēšanas datplūsmas sezonālā rakstura ietekmi uz kopējām vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas izmaksām valstu līmenī. Šādas aplēses norādīja uz līdzsvarojošajiem elementiem, kas mazinātu jebkuru potenciālo izmaksu pieaugumu, ko radītu viesabonēšanas datplūsmas sezonālitate. Jo īpaši datu pakalpojumu sakarā, pieaugošs iekšzemes pieprasījums nozīmē to, ka konkrētā gada sezonālās datplūsmas maksimumu nākamajā(-os) gadā(-os) varētu pārspēt kopējais iekšzemes pieprasījums. Attiecīgi, tā kā zemes publiskie mobilo sakaru tīkli tiek paplašināti, lai tiktu galā ar minēto iekšzemes tirgus radīto vispārējā pieauguma tendenci, ir maz ticams, ka sezonālu viesabonēšanas datu plūsmu radīti tīkla pieprasījuma maksimumi palielinās mobilo tīklu paplašināšanas izmaksas. Saistībā ar balsis zvaniem, kuru pieprasījums ir stabilāks, dažās dalībvalstīs sezonālie viesabonēšanas maksimumi var iespaidot kopējās tīkla paplašināšanas izmaksas. Tomēr ir iespējams, ka šādus vietēja mēroga sezonālos datplūsmas maksimumus rada arī iekšzemes lietotāji, kas pārvietojas uz tūrisma reģioniem, un šos maksimumus var nedaudz samazināt viesabonēšanas lietotāju radīta kompensējošā ietekme, kas veidojas, tiem izmantojot jaudu lielpilsētu teritorijās vasaras brīvdienų laikā.

- (17) Datu pakalpojumu izmantošana Savienībā un visā pasaulē strauji pieaug. RLAH ieviešanai no 2017. gada 15. jūnija būtu jāveicina minētā izaugsme viesabonēšanas kontekstā, tādējādi ievērojami samazinot pārsūtīto datu izmaksas uz vienību. Lai varētu ņemt vērā datu pakalpojumu izmantošanas pieaugumu un pārsūtīto datu izmaksu uz vienību samazināšanos, maksimālajai vairumtirdzniecības maksai par regulētiem viesabonēšanas datu pakalpojumiem katru gadu būtu jāsamazinās un tā būtu jānosaka euro par gigabaitu, vienu gigabaitu pielīdzinot 1000 megabaitiem. Nosakot maksimālo vairumtirdzniecības maksu par regulētiem viesabonēšanas datu pakalpojumiem, ir ņemti vērā visi piekļuves komponenti, kas nepieciešami, lai būtu iespējams sniegt viesabonēšanas pakalpojumus, tostarp tranzīta izmaksas par datu plūsmas nosūtīšanu līdz vietējā tīkla operatora norādītajam plūsmu apmaiņas punktam.
- (18) Apsverot vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu aizsardzības lomu dubultā mērķa sasniegšanā — nodrošināt, ka vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji atgūst visas savas attiecīgās izmaksas, vienlaikus nodrošinot, ka RLAH ilgtspējas trūkums paliek izņēmuma gadījums — būtu jāņem vērā katra vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja sniegto pakalpojumu portfelis un to sagaidāmais datplūsmas apjoms.
- (19) Tāpēc būtu ievērojami jāpazemina esošās maksimālās vairumtirdzniecības maksas par balss zvanu, SMS un datu pakalpojumu viesabonēšanu.

- (20) Nodrošinot uzņēmējdarbības konfidencialitāti un lai uzraudzītu un pārraudzītu Regulas (ES) Nr. 531/2012 piemērošanu un attīstību viesabonēšanas vairumtirgos, valstu regulatīvajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām pieprasīt informāciju par vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumiem, kuros nav paredzēta maksimālo vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu piemērošana. Minētajām iestādēm arī vajadzētu būt tiesīgām pieprasīt informāciju par tādu vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu noteikumu pieņemšanu un piemērošanu, kuru mērķis ir novērst pastāvīgu viesabonēšanu, un par jebkādu vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi tādiem mērķiem, kas nav regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana viesabonēšanas operatora klientiem, kuri ceļo Savienībā.

- (21) Īpašais cenu regulējums, kāds piemērojams vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem, paredz, ka saliktam produktam, kas var ietvert arī citus vairumtirdzniecības piekļuves un savienojamības pakalpojumus, jo īpaši tos, uz kuriem attiecas valsts vai, iespējams, pārrobežu regulējums, piemēro kopējo Savienības maksas ierobežojumu. Šajā sakarā ir sagaidāms, ka samazināsies Savienības līmenī pastāvošās atšķirības minēto pakalpojumu regulējumā, jo īpaši, piemērojot papildu pasākumus, kādi var tikt veikti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/21/EK¹ (Pamatdirektīvu), lai nodrošinātu regulatīvo pieeju lielāku saskaņotību. Tikmēr visi strīdi apmeklēto sakaru tīklu operatoru un citu operatoru starpā par tarifiem, kas piemēroti regulētajiem pakalpojumiem, kuri nepieciešami vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai, būtu jārisina, ņemot vērā BEREC izdotu atzinumu, ja ar to ir notikusi apspriešanās, saskaņā ar īpašiem regulatīvajiem pienākumiem, kas attiecas uz viesabonēšanu, kā arī saskaņā ar Pamatdirektīvu, Direktīvu 2002/20/EK², Direktīvu 2002/19/EK³ un Direktīvu 2002/22/EK⁴.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (Pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (Atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.).

- (22) Ir nepieciešams uzraudzīt un regulāri pārskatīt viesabonēšanas vairumtirgu darbību un to savstarpējo mijiedarbību ar viesabonēšanas mazumtirgiem, ņemot vērā konkurences un tehnoloģijas attīstību un datu plūsmas. Tāpēc Komisijai, ņemot vērā visus attiecīgos BEREC ziņojumus, līdz 2018. gada 15. decembrim būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma ziņojums, kurā ir apkopota mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas ietekme. Pēc tam Komisijai būtu jāiesniedz ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei ik pēc diviem gadiem. Pirmais ziņojums būtu jāiesniedz līdz 2019. gada 15. decembrim. Komisijai savā divgadu ziņojumā būtu jānovērtē, vai RLAH ir kāda ietekme uz mazumtirdzniecības tirgū pieejamo tarifa plānu attīstību. Tajā būtu jāietver, no vienas puses, novērtējums par tādu tarifa plānu parādīšanos, kuri ietver tikai iekšzemes pakalpojumus un kuri izslēdz mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus kopumā, tādējādi apdraudot RLAH mērķi, un, no otras puses, novērtējums par vienotas likmes tarifa plānu pieejamības samazināšanos, kas varētu arī izraisīt zaudējumus patērētājiem un negatīvi ietekmēt digitālo vienoto tirgu. Komisijas divgadu ziņojumā būtu jāanalizē tas, kādā mērā izņēmuma kārtā regulatīvās iestādes ir atļāvušas mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas, vietējo sakaru tīklu operatoru spēja uzturēt iekšzemes maksas modeļus un apmeklēto sakaru tīklu operatoru spēja atgūt regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas faktiski radītās izmaksas. Lai varētu sagatavot šādus ziņojumus, kas ļautu novērtēt, kā viesabonēšanas tirgi pielāgojas RLAH noteikumiem, pēc šo noteikumu īstenošanas būtu jāsavāc pietiekami dati par šo tirgu darbību.

- (23) Lai novērtētu konkurences attīstību Savienības mēroga viesabonēšanas tirgos un regulāri ziņotu par izmaiņām faktiskajās vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksās par nelīdzsvarotu datplūsmu starp pakalpojumu sniedzējiem viesabonēšanas jomā, BEREC būtu jāvāc dati no valstu regulatīvajām iestādēm par faktiskajām maksām, ko attiecīgi piemēro par līdzsvarotu un nelīdzsvarotu datplūsmu. BEREC arī būtu jāvāc dati par gadījumiem, kad vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma puses ir atteikušās no maksimālo vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu piemērošanas vai arī vairumtirdzniecības līmenī ir īstenojušas pasākumus, kuru mērķis ir nepieļaut pastāvīgu viesabonēšanu vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi citiem mērķiem, kas nav regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientiem, kamēr tie periodiski ceļo Savienībā. Pamatojoties uz savāktajiem datiem, BEREC būtu regulāri jāziņo par attiecību starp mazumtirdzniecības cenām, vairumtirdzniecības maksām un vairumtirdzniecības izmaksām viesabonēšanas pakalpojumiem.
- (24) Komisijai, BEREC un valsts regulatīvajām iestādēm būtu pilnībā jānodrošina uzņēmējdarbības konfidencialitāte, veicot informācijas apmaiņu Regulas (ES) Nr. 531/2012 piemērošanas pārskatīšanas, uzraudzības vai pārraudzības nolūkos. Tāpēc atbilstībai uzņēmējdarbības konfidencialitātes prasībām nebūtu jāliedz valsts regulatīvajām iestādēm laikus apmainīties ar konfidenciālu informāciju šādos nolūkos.
- (25) Tāpēc Regula (ES) Nr. 531/2012 būtu attiecīgi jāgroza.

- (26) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo valstu pasākumi nespēj nodrošināt to, ka noteikumi par viesabonēšanas vairumtirgiem atbilst Savienības noteikumiem par mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem, bet valstu viesabonēšanas vairumtirgu pārrobežu ietekmes uz valstu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem Savienībā dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (27) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 531/2012 groza šādi:

1) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“4. Noteikumus par regulētām vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksām, kas noteiktas 7., 9. un 12. pantā, piemēro piekļuves nodrošināšanai visiem 3. punktā minētajiem vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves komponentiem, izņemot, ja abas vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma puses nepārprotami vienojas par to, ka jebkādām vidējām vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksām, kas izriet no līguma piemērošanas, līguma derīguma laikposmā maksimālo regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu nepiemēro.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Standartpiedāvājums, kas minēts 5. punktā, ir pietiekami detalizēts, un tajā ir ietverti visi komponenti, kas ir nepieciešami vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvei, kā minēts 3. punktā, sniedzot aprakstu par piedāvājumiem, kas attiecas uz tiešu vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi un vairumtirdzniecības viesabonēšanas tālākpārdošanas piekļuvi, kā arī saistītos noteikumus un nosacījumus.

Minētajā standartpiedāvājumā var būt iekļauti nosacījumi, lai nepieļautu pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves ļaunprātīgu izmantošanu vai izmantošanu anomālā apmērā citādā nolūkā, nevis lai sniegtu regulētus viesabonēšanas pakalpojumus viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju klientiem, kamēr tie periodiski ceļo Savienībā. Ja standartpiedāvājumā ir paredzēti šādi nosacījumi, tajos iekļauj konkrētus pasākumus, kurus apmeklētā sakaru tīkla operators var īstenot, lai nepieļautu pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, kā arī objektīvus kritērijus, uz kuru pamata šādus pasākumus var veikt. Šādi kritēriji var attiekties uz apkopotu viesabonēšanas datplūsmas informāciju. Tie neattiecas uz konkrētu informāciju, kas saistīta ar viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu atsevišķajām datplūsmām.

Standartpiedāvājumā var paredzēt arī to, ka gadījumos, kad apmeklētā sakaru tīkla operatoram ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu vairumtirdzniecības viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, apmeklētā sakaru tīkla operators var prasīt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam, lai tas, neskarot Savienības un valsts datu aizsardzības prasības, sniegtu informāciju, kas ļauj noteikt, vai ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu ir apmeklētā sakaru tīkla operatora pastāvīgas viesabonēšanas situācijā vai arī viesabonēšanas vairumtirdzniecības piekļuvi izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, piemēram, informāciju par to, kāda ir klientu daļa, attiecībā uz kuriem, pamatojoties uz objektīviem rādītājiem un saskaņā ar detalizētajiem noteikumiem par godīgas izmantošanas politikas piemērošanu, kas pieņemti, ievērojot 6.d pantu, ir konstatēts, ka pastāv par piemērojamo iekšzemes mazumtirdzniecības cenu sniegtu regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanas ļaunprātīgi vai anomālā apmērā risks.

Kā galējo līdzekli un gadījumos, kad ar mazāk stingriem pasākumiem nav bijis iespējams atrisināt situāciju, standartpiedāvājumā var jo īpaši paredzēt iespēju izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus, ja apmeklētā sakaru tīkla operators, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ir konstatējis, ka ievērojama daļa viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja klientu viesabonēšanu izmanto pastāvīgi vai arī vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi izmanto anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, un ir attiecīgi informējis par to vietējā sakaru tīkla operatoru.

Apmeklētā sakaru tīkla operators var vienpusēji izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu, pamatojoties uz pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, tikai ar apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvās iestādes iepriekšēju atļauju.

Apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvā iestāde pēc apspriešanās ar vietējā tīkla operatora valsts regulatīvo iestādi trīs mēnešos pēc tam, kad ir saņemts apmeklētā sakaru tīkla operatora pieprasījums atļaut vairumtirdzniecības viesabonēšanas līguma izbeigšanu, pieņem lēmumu par to, vai piešķirt vai noraidīt šādu atļauju, un attiecīgi informē Komisiju.

Apmeklētā sakaru tīkla operatora un vietējā tīkla operatora valstu regulatīvās iestādes var katra prasīt BEREC pieņemt atzinumu attiecībā uz darbībām, kas jāveic saskaņā ar šo regulu. BEREC pieņem savu atzinumu vienā mēnesī pēc šāda pieprasījuma saņemšanas.

Ja ir notikusi apspriešanās ar BEREC, apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvā iestāde sagaida BEREC atzinumu un vislielākajā mērā ņem to vērā, pirms tā, ievērojot sestajā daļā minēto trīs mēnešu termiņu, izlemj piešķirt vai noraidīt atļauju izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumu.

Apmeklētā sakaru tīkla operatora valsts regulatīvā iestāde dara informāciju par atļaujām izbeigt vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumus publiski pieejamu, ievērojot uzņēmējdarbības konfidencialitāti.

Piektā līdz devītā daļa neskar valsts regulatīvās iestādes pilnvaras, ievērojot 16. panta 6. punktu, nekavējoties pieprasīt pārtraukt šajā regulā izklāstīto pienākumu pārkāpumus un apmeklētā sakaru tīkla operatora tiesības piemērot atbilstīgus pasākumus, lai cīnītos pret krāpniecību.

Lai īstenotu šajā pantā paredzētos pienākumus, valsts regulatīvās iestādes vajadzības gadījumā nosaka izmaiņas standartpieāvājumos, tostarp konkrētus pasākumus, kurus apmeklētā sakaru tīkla operators var īstenot, lai nepieļautu pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi, un objektīvus kritērijus, uz kuru pamata apmeklētā sakaru tīkla operators var īstenot šādus pasākumus.”;

2) regulas 7. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

- “1. No 2017. gada 15. jūnija vidējā vairumtirdzniecības maksa, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var noteikt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam par regulēta viesabonēšanas zvana nodrošināšanu, kurš uzsākts minētajā apmeklētajā sakaru tīklā, ietverot, cita starpā, savienojuma uzsākšanas, tranzīta un savienojuma pabeigšanas izmaksas, nepārsniedz aizsargvērtību EUR 0,032 par minūti. Minēto maksimālo vairumtirdzniecības maksu, neskarot 19. pantu, saglabā EUR 0,032 apmērā līdz 2022. gada 30. jūnijam.
2. Šā panta 1. punktā minēto vidējo vairumtirdzniecības maksu piemēro starp jebkuriem diviem operatoriem un aprēķina 12 mēnešu laikposmā vai īsākā laikposmā, kāds paliek līdz maksimālās vidējās vairumtirdzniecības maksas piemērošanas laikposma beigām, kā noteikts 1. punktā, vai līdz 2022. gada 30. jūnijam neieskaitot.”;

3) regulas 9. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

- “1. No 2017. gada 15. jūnija vidējā vairumtirdzniecības maksa, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var noteikt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam par regulētas viesabonēšanas SMS īsziņas savienojuma uzsākšanu minētajā apmeklētajā sakaru tīklā, nepārsniedz aizsargvērtību EUR 0,01 par vienu SMS īsziņu, un, neskarot 19. pantu, to saglabā EUR 0,01 apmērā līdz 2022. gada 30. jūnijam.”;

4) regulas 12. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. No 2017. gada 15. jūnija vidējā vairumtirdzniecības maksa, ko apmeklētā sakaru tīkla operators var noteikt viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam par regulētu datu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, kas veikta minētajā apmeklētajā sakaru tīklā, nepārsniedz aizsargvērtību EUR 7,70 par pārraidīto datu gigabaitu. Minēto maksimālo vairumtirdzniecības maksu 2018. gada 1. janvārī samazina līdz EUR 6,00 par gigabaitu, 2019. gada 1. janvārī — līdz EUR 4,50 par gigabaitu, 2020. gada 1. janvārī — līdz EUR 3,50 par gigabaitu, 2021. gada 1. janvārī — līdz EUR 3,00 par gigabaitu un 2022. gada 1. janvārī — līdz EUR 2,50 par gigabaitu. Neskarot 19. pantu, to saglabā EUR 2,50 apmērā par pārraidīto datu gigabaitu līdz 2022. gada 30. jūnijam.”;

5) regulas 16. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Valsts regulatīvās iestādes un, attiecīgā gadījumā, BEREC sniedz atjauninātu informāciju par šīs regulas piemērošanu, jo īpaši par 6.a, 6.b, 6.c, 6.e, 7., 9. un 12. panta piemērošanu, publiski pieejamā veidā tā, lai informācija būtu viegli pieejama ieinteresētajām personām.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“4.a Ja valsts regulatīvā iestāde uzskata, ka informācija ir konfidenciāla saskaņā ar Savienības un valsts noteikumiem par uzņēmējdarbības konfidencialitāti, Komisija, BEREC un visas citas attiecīgās valstu regulatīvās iestādes nodrošina šādu konfidencialitāti. Uzņēmējdarbības konfidencialitātes dēļ netiek kavēta informācijas savlaicīga apmaiņa starp valsts regulatīvo iestādi, Komisiju, BEREC un visām citām attiecīgām valstu regulatīvajām iestādēm šīs regulas piemērošanas pārskatīšanas, uzraudzības vai pārraudzības nolūkos.”;

6) regulas 17. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Strīdus apmeklēto sakaru tīklu operatoru un citu operatoru starpā par tarifiem, kas piemēroti pakalpojumiem, kuri nepieciešami vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanai, var iesniegt izskatīšanai kompetentajai valsts regulatīvajai iestādei vai iestādēm saskaņā ar Pamatdirektīvas 20. vai 21. pantu. Šādā gadījumā kompetentā valsts regulatīvā iestāde vai iestādes var apspriesties ar BEREC par darbību, kas saskaņā ar Pamatdirektīvas, īpašo direktīvu vai šīs regulas noteikumiem jāveic, lai strīdu atrisinātu. Ja ir notikusi apspriešanās ar BEREC, kompetentā valsts regulatīvā iestāde vai iestādes sagaida BEREC atzinumu, pirms tiek veikta darbība, lai strīdu atrisinātu.”;

7) regulas 19. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Turklāt Komisija, ņemot vērā attiecīgos BEREC ziņojumus, līdz 2018. gada 15. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma ziņojumu, kurā ir apkopota mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas ietekme. Komisija pēc apspriešanās ar BEREC pēc tam reizi divos gados Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu, lai grozītu šajā regulā noteiktās maksimālās vairumtirdzniecības maksas par regulētiem viesabonēšanas pakalpojumiem. Pirmo šādu ziņojumu iesniedz līdz 2019. gada 15. decembrim.

Minētajos divgadu ziņojumos cita starpā iekļauj izvērtējumu par:

- a) pakalpojumu, tostarp to, kuri ir alternatīva regulētiem mazumtirdzniecības balss, SMS un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, pieejamību un kvalitāti, jo īpaši ņemot vērā tehnoloģisko attīstību;
- b) konkurences pakāpi gan mazumtirdzniecības, gan vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgos, jo īpaši mazo, neatkarīgo vai nesen darbību uzsākušo operatoru un MSVTO konkurences situāciju, tostarp komercīgumu ietekmi uz konkurenci un savienojamības pakāpi starp operatoriem;

- c) kādā mērā ar 3. un 4. pantā paredzēto strukturālo pasākumu īstenošanu un jo īpaši, pamatojoties uz valsts regulatīvo iestāžu sniegto informāciju, ar 3. panta 6. punktā noteikto iepriekšējo atļauju procedūras īstenošanu ir gūti rezultāti konkurences attīstībā regulēto viesabonēšanas pakalpojumu iekšējā tirgū;
- d) pieejamo mazumtirdzniecības tarifu plānu attīstību;
- e) izmaiņām datu patēriņa ieradumos saistībā gan ar iekšzemes, gan ar viesabonēšanas pakalpojumiem;
- f) vietējā tīkla operatoru spējām uzturēt iekšzemes maksas modeli un to, kādā mērā izņēmuma kārtā ir atļautas mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas saskaņā ar 6.c pantu;
- g) apmeklēto sakaru tīklu operatoru spējām atgūt regulēto vairumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanas faktiski radītās izmaksas;
- h) ietekmi, ko rada godīgas izmantošanas politika, kuru operatori piemēro saskaņā ar 6.d pantu, tostarp identificējot jebkādas neatbilstības šādas godīgas izmantošanas politikas piemērošanā un īstenošanā.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Lai novērtētu konkurences attīstību Savienības mēroga viesabonēšanas tirgos, BEREC regulāri no valstu regulatīvajām iestādēm vāc datus par to, kā mainās mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības maksas par regulētiem balss, SMS un datu viesabonēšanas pakalpojumiem, tostarp vairumtirdzniecības maksas par attiecīgi līdzsvarotu un nelīdzsvarotu viesabonēšanas datplūsmu. Tā vāc arī datus par vairumtirdzniecības viesabonēšanas līgumiem, uz kuriem neattiecas vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksimālās maksas, kas paredzētas 7., 9. vai 12. pantā, un par tādu līgumisko pasākumu īstenošanu vairumtirdzniecības līmenī, kuru mērķis ir novērst pastāvīgu viesabonēšanu vai vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuves izmantošanu anomālā apmērā vai ļaunprātīgi tādiem mērķiem, kas nav regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana viesabonēšanas operatora klientiem, kamēr tie periodiski ceļo Savienībā.

Minētos datus Komisijai paziņo vismaz divas reizes gadā. Komisija tos publisko.

Pamatojoties uz savāktajiem datiem, BEREC regulāri ziņo par cenu un patēriņa ieradumu izmaiņām dalībvalstīs saistībā gan ar iekšzemes, gan viesabonēšanas pakalpojumiem, par to, kā mainās faktiskie vairumtirdzniecības viesabonēšanas tarifi attiecībā uz nelīdzsvarotu datplūsmu starp pakalpojumu sniedzējiem viesabonēšanas jomā un par saikni starp mazumtirdzniecības cenām, vairumtirdzniecības maksām un vairumtirdzniecības izmaksām viesabonēšanas pakalpojumiem. BEREC novērtē, cik cieši šie elementi ir saistīti cits ar citu.

BEREC katru gadu no valsts regulatīvajām iestādēm arī vāc datus par to, cik pārredzami un salīdzināmi ir dažādie tarifi, ko operatori piedāvā saviem klientiem. Komisija minētos datus un atzinumus publisko.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 1. panta 2., 3. un 4. punktu piemēro no 2017. gada 15. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

....

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*